

BORUT PERŠOLJA

Srečevanje različnih motivov na planinskih poteh.

Večna tema – planinske poti! Kar pomnim, se ob tej temi razvema polemika. V preteklosti je bilo v ospredju vprašanje, katero pot nadelati in markirati, kako jo narediti čim bolj varno in katero pustiti neoznačeno. Danes pa z zelo različnimi stališči razpravljamo o souporabi planinskih poti za gorsko kolesarjenje.

Sprva sem bil v dilemi ali naj se nekatere planinske poti preuredijo in označijo tudi za gorsko kolesarjenje. Sam sem kolo začel uporabljati v gorah že pred petnajstimi in več leti, zato imam glede tega nekaj izkušenj. Ko razpravljamo in se odločamo o tej tematiki, imejmo v ospredju spodbujanje razvoja gorništvu v Sloveniji, izpolnjevanje različnih potreb obiskovalcev gora in prilagajanje planinske organizacije sodobnemu času. Zato sem za spremembo in podpiram gorsko kolesarstvo.

Vendar je ob tem treba postaviti določene pogoje, gorski kolesarji pa morajo prevzeti svoj delež odgovornosti in nalog. Za kolesarsko souporabo naj se odpre samo nekatere planinske poti, ne pa vseh. Tako izbrane planinske poti naj se primerno uredijo in označijo. Ob tem naj se sprejme predhodni dogovor, kdo jih bo (so)vzdrževal. Vsekakor markacistom ne moremo naprtiti še tega dela. Njihova dejavnost je v društvih po navadi že tako (finančno, pa tudi kadrovske) zapostavljena, saj tudi občine vzdrževanja planinskih poti ne (so)financirajo.

V gore hodimo, plezamo, smučamo, kolesarimo različni ljudje. Dobro vzdrževane planinske poti nam omogočajo večjo varnost v gorah. Vendar pa se mora vsak posameznik zavedati nevarnosti, ki preživijo nanj in ne sme pričakovati, da bodo drugi skrbeli za njegovo varnost. Zato srečno v gorah in nasvidenje tudi na domžalskih planinskih poteh!

Janko Vodlan

MLADE STEZICE

mladinski odsek

Na mladih planinsko društvo stoji

Kljub 65. letu smo mlado planinsko društvo. Saj poznate – star si kolikor starega se počutiš. In počutimo se še kako mladi! Kar dobro polovico članstva sestavljamo predšolski in osnovnošolski otroci, dijaki, študentje ter mladi. Vse to je rezultat dolgoletnega načrtnega, usmerjenega in aktivnega delovanja predvsem mladih, za mlade. Da, z mladimi se ukvarjamo predvsem mladi. In ne le z mladimi!

Mladi se vedno bolj aktivno vključujemo tudi v delovanje celotnega Planinskega društva Domžale. Tako še vedno aktivni člani mladinskega odseka vodimo tudi vodniški odsek, ki je neločljivo povezan z dejavnostjo mladinskega odseka. Pri njem je glavna aktivnost vodenje otrok na izletih ob hkratnem in nič manj pomembnem planinskem usposabljanju. Nekateri člani mladinskega odseka so svoje veselje našli tudi v alpinizmu in športnem plezanju in tako ob delu z mladimi vodijo alpinistični in športno plezalni odsek. Prav tako mladi skrbimo za društveno infrastrukturo, gospodarimo s

plezališčem na Rodici in smo gonilna sila pri ponovni oživitvi naravnega plezališča Knezove skale (pod Šumberkom ob Kamniški Bistrici). Poleg vsega naštetega, pa nam je, recimo jim, srednja generacija, modro in zaupljivo prepustila tudi blagajniške naloge društva.

Smo torej društvo, ki obeta! Tudi zato smo društvo po meri gora. In smo društvo, ki se samo pomlajuje in ki prekipava od mladostniške energije, idej in zavzetosti. Smo društvo, kjer imamo mladi večino in društvo za katerega obstoj se ni potrebno bat! Zakaj? Ker so bili naši predhodniki dovolj modri v svojih dejanjih, nas najprej zgledno vzgajali in nam vcepili tudi dobršno mero ponosa in pripadnosti matičnemu društvu, nato pa se znali pravočasno in na zvit način umakniti in nam prepustiti odgovorne naloge in vloge.

In kakor pravi del domžalske planinske himne: »Smo mladi planinci iz Domžal smo doma, ko pridemo v hribe, nas vsakdo pozna!«

Matej Ogorevc

MATEJ OGOREVC

Naša četica koraka.

Mladinski odsek ima sestanke na sedežu društva vsak torek od 19.30 do 20.30 ure.

Informacije: David Češka, načelnik, e-pošta: david.ceskaa@gmail.com, GSM: 040 554 099.

PREVISNA MELIŠČA

alpinistični odsek

Alpe na prvi pogled

Alpe so geografska enota in del Evrope.

Alpe so ekološka in socio-ekonomska celota, že stoletja življenjski prostor za ljudi, živali in rastline.

Alpe imajo bogato raznolikost narave in kultur, kar je prednost za trajnostni razvoj.

Alpe:

- 8 držav: Slovenija, Avstrija, Italija, Lihtenštajn, Švica, Nemčija, Francija in Monako.
- 14 milijonov prebivalcev.
- 120 milijonov gostov letno.
- skoraj 6000 občin.
- gostota prebivalstva na območjih stalne poselitve se giblje od manj kot 200 prebivalcev/km² (avstrijska Štajerska) do več kot 16.000 prebivalcev/km² (Kneževina Monako).
- 13.000 vrst rastlin.
- 30.000 vrst živali.
- 550 hidroelektrarn z več kot 10 MW in 2900 GWh letne proizvodnje.
- 4.200 km glavnih cest znotraj območja Alpske konvencije.
- 190 milijonov ton tovora je prepeljanega čez Alpe na leto, od tega 65 % po cestah.
- 6 milijonov vozil se vsako leto prepelje po cestah vzdolž alpskega loka.
- BDP bruto družbeni proizvod na prebivalca je od 10.000 € (Notranjsko-Kraška, Slovenija) do 80.000 € v Lihtenštajnu.
- 17 % prebivalcev je starejših od 64 let.

- dvig temperature za 1.5 °C v zadnjem stoletju.
- V letu 2006 je bilo vode shranjene v obliki ledu za 9,84 % več kot tiste v tekočem stanju, toda razmerje se zmanjšuje.

Kmetijstvo in gozdarstvo zagotavljata hrano in les za krajevne potrebe in »izvoz« v mesta in imata pomembno vlogo pri utrjevanju prebivalstva in ohranjanju krajine. Ta je zato privlačna za turiste in hkrati varuje pred erozijo tal, poplavami in plazovi.

Voda in energija – Alpe velikemu delu Evrope zagotavljajo pitno vodo, vodo za namakanje, industrijo in proizvodnjo električne energije. Upravljanje z vodami zahteva celosten pristop.

Turizem je temelj gospodarstva in izziv za snovalce politik, ki morajo zagotoviti, da na milijone obiskovalcev ne degradira gorskega okolja. Turizem prispeva k ohranjanju stalne naseljenosti v gorskih mestih in vaseh, ter spodbuja gospodarsko rast.

Podnebne spremembe predstavljajo nadaljnji izziv za vse sektorje. Okoljski ministri držav podpisnic Alpske konvencije so sprejeli Akcijski načrt za podnebje v Alpah. Ključni sta podpiranje ideje o »podnebno nevtralnih« območjih v Alpah in dvigovanje ozaveščenosti ljudi.

Iz publikacije ALPE: Prebivalstvo in pritiski na gorska območja, Pregled dejstev – VADEMECUM (Stalni sekretariat Alpske konvencije 2010)

Priredil Borut Peršolja

Sožitje narave in človeka.

BORUT PERŠOLJA

Alpinistični odsek se sestaja na sedežu društva vsak četrtek od 20. do 21. ure.

Informacije: Tin Pelc, načelnik, e-pošta: zdravko.tp@gmail.com, GSM: 051 617 889.

DRUŠTVENI UDJE

upravni odbor

Članice in člane,
društvene prijateljice in prijatelje
vabimo na

58. občni zbor

ki bo

v petek, 21. februarja 2014, ob 18. uri,

v veliki sejni sobi Doma športnih organizacij
v Domžalah.

Občni zbor bo volilni, na njem
bo mogoče poravnati društveno članarino,
sklenili pa ga bomo
s srečanjem ob tradicionalni pogostitvi.

Vabimo k številčni in aktivni udeležbi.

Janko Vodlan,
predsednik

Podobe z vedno istih poti

»A vi pa spet tja gor, na Veliko planino? Saj morate poznati vsak ovinek, kamen, drevo, poglede in razglede s poti!« se še vedno čudijo znanci, ko povem, kam grem.

Pač ne vedo, da ista pot včeraj ni enaka današnji: ovinki, strmine, kamni in drevesa so res isti, drugačen pa je odzven mojih korakov, svetlobe v gozdu, pogledi, drhtenje zraka. Drugače se oglašajo ptice in drugače segajo daljave v nas.

Velika planina ima nešteto podob, pa naj se nanjo podaš iz Stahovice čez Pasjo peč, od Jurčka, od Kranjskega Raka, od zgornje postaje gondole, lahko tudi po poti s Konja.

Vzgonski veter, ki mene vsako pomlad požene na planino, so podobe cvetočih žafranov. Navadno grem od Jurčka čez Gojško planino, kjer žafrani najprej zacvetijo, mimo zaplat teloha pod Jarškim in Domžalskim domom proti pastirskemu naselju na Veliki planini. Čeprav vem, kaj me tu čaka, vzdrhtim, kot da jih prvič vidim, te aprilske vijolične poljane. In spet, kot vsako pomlad, čudeč se lepoti krhkih cvetov, poklekam k njim, da jih, utrgane s fotoaparatom, ponesem s seboj v dolino. To je začetek hoje za cvetjem: ko namreč pomlad zvije te vijolične preproge, natrosi po tratih modre svišče in zvončice, svetlo rdeče murke, sončne pogačice, kranjske lilije ...

Poleti me zvabijo na svoje poti gore Julijcev in Karavank, jeseni pa, ko se čez gozdna pobočja razlivajo slapovi mavrice, se vračam. V ljubi domači svet. Podobe rjavih, obnemelih pašnikov so res malce puste, ampak ... V prvem snegu bodo zasijale v čarobnosti beline.

Topel veter se smuka okrog v sneg pogreznjenih pastirskih bajt, sonce se razliva po zmrznjenih lokvah, tam daleč na koncu Velike planine pa se bleščijo zasneženi grintovski vršaci – Planjava, Ojstrica ... In odneseš to podobo s seboj v dolino. Takó ... v duši. Zvečer, ko zapreš oči, jih spet vidiš, v beli mir potopljene, obsijane gore. In vidiš pot, ki si jo prehodil tistega dne: ozka gaz v puhastem snegu, v pobočju rahle živalske sledi, vse svetlejši gozd, nevidni dotiki sonca otresajo sneg z vej, potem pa, kot bi nekdo odgrnil zaveso – pljuski sonca v oči, mavrično iskrenje kristalov, globoko modro nebo in bela Velika planina.

Helena Giacomelli

HELENA GIACOMELLI

Naš dom in naše zavetje.

Domžalski dom na Mali planini (1534 m, Kamniško-Savinjske Alpe) je odprt vsak dan.

Informacije: Alojzij Ovijač, GSM: 051 665 665. Spletna kamera: <http://www.domzalskidom.si/>.

DRUŠTVENI UDJE

markacijski odsek

Postati markacist

Že od nekdaj me privlačijo zemljevidi in najrazličnejši prikazi površja. V zadnjem času se to samo še stopnjuje z elektronskimi GPS napravami. Ko to združimo z negodovanjem nad nekaterimi slabše označenimi planinskimi potmi, se lahko rodi zanimiva kombinacija. Namesto, da bi še kar naprej le negodoval in se pritoževal, sem sklenil, da bi se izučil za markacista. Da bom lahko potem negodoval sam nad seboj, ko se mi bo kdaj kaj zdelo neprimerno označeno!

Zato sem na hitro spisal elektronsko pošto načelniku markacijskega odseka in na tihem upal, da bodo veseli kakšne pomoči. Izkazalo se je, da so moje prijave veseli in kmalu po pogovoru sem bil že prijavljen. Tečaj za markaciste traja pet dni, vsebuje pa teorijo in praktično delo. Opraviti je treba še izpit, seminarsko nalogo in nato dve leti pripravnštva ter povsem na koncu še sklepni izpit za markacista.

Dva meseca po prijavi sem že sedel za mizo Valvasorjevega doma pod Stolom in ves navdušen poslušal prva predavanja. Zbralo se nas je petindvajset tečajnikov vseh starosti. Nekateri že z dvajset in več letnimi izkušnjami, vajeni gozdov in motorne žage, drugi pa večji pisarniškega dela, dokumentacije, GPS vrisovanja in – tako kot jaz – popolni markacijski zelenci. Precej zanimiva družčina!

Člani z izkušnjami, vajeni trdega terenskega dela, so že kmalu vrteli z očmi in iskali globlji smisel v obvezni teoriji. Pa smo šli kmalu tudi ven in iskali poti, opisovali traso ter

zbirali material za seminarsko nalogo. Še predavanje o prvi pomoči, varnosti v gorah ter spet v gozd, risati markacije. O, to pa je bilo nekaj za čiste zelence! Knafelčeva markacija namreč – kdo bi si mislil! – ni najbolj hvaležen znak, ki ga človek nariše z lahkoto. Milijon stvari gre lahko narobe, od barve, podlage, tresočne roke, čopiča ... Videla se je izkušnost starejših markacistov, ki so markacije risali mimogrede, z nekaj hitrimi potegi čopiča. Mi, zelenci, pa smo risali, popravljali in popravljali ter na koncu upali, da inštruktor ne bi videl, kdo je narisal katero markacijo ...

Naslednji učni vikend nam je malce pokvarilo vreme, skorajda bi nas zasnežilo! A vseeno smo opravili kar nekaj terenskega dela, predvsem utrjevanje podlage, odvodnjavanje in izdelovanje stopnic. Kako so se tokrat svetile oči vsem, ki so prejšnji vikend ob teoriji tako trpeli, le da so dobili motorke v roko! Jih je bilo kar veselje pogledati! In delo je bilo hitro ter odlično opravljeno. Juhej!

Resnici na ljubo izpit ni prav težak, a tako mimogrede tudi ne gre. Opravili smo ga vsi, čaka nas pripravnštvo pod budnim očesom društvenih markacistov. Tako se mi odpira novo poglavje osebnega gorništv. Če sem prej predvsem užival v sadovih tujega dela, pa sedaj pomagam, da bi bile poti varnejše in da bi se obiskovalci na njih odlično počutili. Zato vas vabim na pot, pa tudi da se nam pridružite in postanete markacist ali markacistka.

Aleš Kermauner

ALEŠ KERMAUNER

Moja, pa tudi vaša markacija.

Markacijski odsek nima rednih sestankov.

Informacije: Alojz Pirnat, načelnik, e-pošta: pirnat.alojz@siol.net, GSM: 051 314 026.

ČOPOZITIVI

razstava fotografij društvene avtorice

Odjuga.

Svet v malem – rosa.

Ena od mnogih ...

Maja Šuštar (1979) iz Kamnika, članica športno plezalnega odseka PD Domžale, pleza od leta 1991, doktorica medicinskih znanosti. Doslej je preplezala prek 400 smeri in sodi v krog redkih Slovenk, ki so zmogle smer težavnosti 8b. Udeleževala se je športno plezalnih tekmovanj, pri čemer je svoj najboljši dosežek zabeležila na evropskem članskem prvenstvu leta 1996 (3. mesto v disciplini duel). Redno sodeluje na Johanovem memorialu in je že več let kategorizirana športnica z mednarodnim razredom. S fotografijo se ukvarja popolnoma ljubiteljsko, v njej pa najde mir, lepoto in harmonijo ob sicer zelo aktivnem načinu življenja.

Svet v malem – kačji pastir.

Osamljenost.

Nočna spokojnost.

Idila velemesta.

(Z)VODNIŠTVO

vodniški odsek

Nedolgo tega sem se udeležil društvenega izleta in na poti domov sem vodnici navrgel predlog, da bi morali organizirati tudi kak vodeni izlet po lovski ali pastirski poti. Ko pišem tele vrstice vem, da je bila moja ideja prehitra in ne dovolj premišljena.

Res je veliko planinskih poti in gora, ki jih poznam, pa tudi brezpotnih območij, ki so številnim neznana ter nedostopna. A to so kraji za posameznike, ki znajo in želijo uživati v tihi samoti gora in jih ni strah prepadov in nenadelanih poti. Planinske poti in gore gredo z roko v roki skupaj, zato na vodene izlete po navadi zahajajo člani, ki uživajo v družbi in se zadovoljno prepustijo vodstvu izkušenega vodnika PZS.

Samotne neoznačene poti so včasih tudi zelo izpostavljene in težko prehodne in niso primerne za vsakogar. Ko sem šele začel obiskovati gore sem se veliko potikal daleč od markiranih poti. Večkrat sem na brezpotju srečal – takrat že – starejšega gospoda, ki se je sam potikal po čudovitih kotičkih miru in samote. To je bil Uroš Zupančič, predvojni alpinist z Jesenic, ki je Julijce poznal kot svoj žep. Pokazal mi

je kar nekaj čudovitih odmaknjenih območij, ter me usmeril v predele, kjer resnično tišina šepeta.

Poznal sem še enega takega ljubitelja miru in tišine. Ko sem prišel na Akademski alpinistični odsek, mi je Tine Mihelič dal prve napotke o plezanju. Na alpinistični odsek nisem prišel zaradi plezanja, temveč iz potrebe, da se naučim čim varneje priti skozi brezpotja, ki sem jih tako zelo rad raziskoval. Ko sem Tineta Miheliča spoznal bolj podrobno, sem ugotovil, kako sva si podobna. Ko sem kasneje ženi in otrokoma odkrival skrite kotičke v gorah, sva se začela ponovno srečevati nekje med ruševjem na skritih rožnih zaplatah in težko prehodnih grapah, zopet v kotičkih, kjer resnično tišina šepeta.

Nemarkirane poti, stezice in stečine so in bodo vodile posameznike v brezpotja in skrite kotičke gora. Vsak ima svoj pogled, želje in potrebe in vsem je nemogoče ugoditi. Vsakdo pa lahko stopa po poti, ki ustreza njemu in naj na tej poti uživa tako kot se lahko uživa samo v gorah.

Janko Vodlan

BORUT PERŠOLJA

Poti ni, a smer je očitna.

Vodniški odsek nima rednih sestankov, informacije dajejo vodje izletov.

Informacije: Luka Skočir, načelnik, e-pošta: luka.skocir@gmail.com, GSM: 031 254 597

PERJE

športno plezalni odsek

Premagovati lastne meje

Številni ljudje me sprašujejo, zakaj plezam. Po navadi je razlog užitek ob gibanju in dobri družbi v plezalni navezi. Včasih je plezanje le sproščanje odvečne energije in močna, proti stresna terapija. Občasno pa lahko plezanje razkrije tudi globljo plat življenja in smisel našega bivanja. Da pa se to zgodi, je potrebno prestopiti mejo svojih trenutnih zmogljivosti.

Preplezati smer z oceno 8b mi je dolgo let predstavljalo nedosegljivo mejo in dan, ko mi je to prvič uspelo, mi bo za vselej ostal v spominu. Pa ne zaradi smeri, ocene ali dosežka, temveč zaradi védenja, ki je prišlo z njim.

Tisti dan sem v smer vstopila brez kakršnekoli želje po uspehu, brez sebičnega preračunavanja racionalnega uma, ki mu je bistven le rezultat. Pomembno se mi je zdelo le to, koliko ljubezni sem sposobna vložiti v vsak posamezen gib. Plezala sem lahkotno, kot v sanjah, vsak oprimek posebej mi je bil v neizmerno veselje. In čez najtežji del smeri sem skorajda poletela.

Šele tik pod vrhom sem se vrnila v običajno stanje zavesti in strah pred padcem je želel uničiti ta čarobni ples. Pa sem si rekla, ni važna zmaga ali poraz, pomembno je doživetje,

ob katerem neizmerno uživam. Ko sem vpela varovanje na vrhu smeri, sem bila sveža in spočita, kot da bi bila za menoj najlažja smer. Ko pa me je soplezalec spustil na tla, sem bila v resnici tako utrujena, da sem komaj stala na nogah. In takrat sem ugotovila, da je na tem svetu mogoče doseči prav vse, če postane edino merilo le to, koliko ljubezni smo sposobni vložiti v problem.

Walter Bonatti je z mislijo "Kaj je onkraj gore, če ne človek?" do obisti zaobjel smisel svojega odnosa do plezanja. Tudi sama spoznavam, da smo onkraj stene vselej mi sami, kot posamezniki. Da stene premagujemo zato, da premagamo lastne omejitve. Pa naj bodo to prvenstveni vzponi v Himalaji, zmage na svetovnih plezalnih prvenstvih, ali pa zgolj osebni dosežki. Samo vsak sam ve, kako je v vodstvu preplezati svoj prvi ledeni slap ali kako težko je premagati tri težke gibe lepega balvana. Zato je bistveno verjeti, da je naš potencial neomejen, da so vse meje zgolj plod naših lastnih misli, osebne zgodovine in kulture, v kateri živimo. In da je mogoče te meje podreti in jih premakniti precej dlje, onkraj naših obzorij. In odkrivati neodkrito ter ustvariti poprej nepredstavljivo. Pa ne samo v steni, temveč na vseh področjih našega življenja.

Maja Šuštar

LUKA FONDA

Maja Šuštar v smeri Masochismo 8b, Baratro, Italija.

Športno plezalni odsek nima rednih sestankov.

Informacije: Jani Abe, načelnik, e-pošta: jani.abe@gmail.com, GSM: 041 444 575.

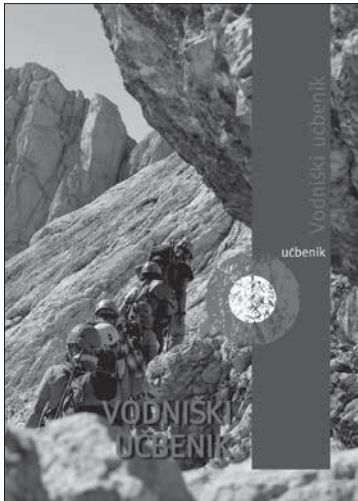
BEREMO Z NOGAMI

knjižne gorniške novosti

Bojan Rotovnik in ostali:

Vodniški učbenik

Ljubljana 2012: Planinska založba, 469 strani,
ISBN 978-961-6870-06-1, cena 24,90 €

Začetki prostovoljnega vodništva v Sloveniji segajo v obdobje pred drugo svetovno vojno. Vodniki Planinske zveze Slovenije vodijo organizirane skupine in jim posredujejo planinsko znanje, veščine in izkušnje. Gre za zahtevno, odgovorno in strokovno delo, ki vodenim zagotavlja kakovostno znanje o gorah in najvišjo raven varnosti.

Vodniki Planinske zveze Slovenije so strokovni in organizacijski temelj delovanja planinske organizacije. Poleg znanja iz Planinske šole, ki omogoča samostojno gibanje v gorah, obvladajo še tehniko gorniškega vodenja, upravljanje skupine in poučevanje gorniških veščin ter so odgovorni za varnost vodenih. Zato je vodniško usposabljanje vseživljenjski proces osebne rasti posameznika, ki se začne v planinskem društvu, nadaljuje na tečaju in preizkuša v gorah. Ker vodenja ni brez radovednosti, ustvarjalnosti, ljubezni in strasti, ki nam omogoča živeti z gorsko naravo, je poln življenja tudi Vodniški učbenik.

Vodniški učbenik – gre za drugo, dopolnjeno izdajo – je namenjen usposabljanju vodnikov Planinske zveze Slovenije A kategorije (vodenje lahkih kopnih tur), B kategorije (zahtevne kopne ture), D kategorije (lahke snežne ture) in G kategorije (lahki turni smuki). Po njem pa lahko seže tudi vsakdo, ki so mu gore blizu. Vodniški učbenik predstavlja naš odnos do gora in na ta način tudi Slovensko šolo gorništvu, ki je znana tudi v tujini.

Borut Peršolja

Viki Grošelj:

Velikani Himalaje

Ljubljana 2013: Planinska založba, 248 strani,
ISBN 978-961-6870-12-2, cena 29,90 €

To je že štirinajsta knjiga vrhunškega alpinista, himalajca, gorskega reševalca in gorskega vodnika. V njej opisuje vseh štirinajst najvišjih vrhov sveta in zgodovino vzponov nanje. V knjigi so zbrani podatki o udeleževanju slovenskih alpinistov v slovenskih in tujih odpravah, posvečena pa je enainvajsetim plezalcem, ki so umrli v Himalaji.

Knjiga je napisana v živem in zanimivem slogu, ki je značilen za avtorja, in bogato opremljena s številnimi fotografijami. Avtor uvodoma pravi: »Nikjer na svetu ni tako zahtevnih pogojev za plezanje kot na najvišjih vrhovih našega planeta. Predvsem na tistih, ki segajo več kot 8000 metrov visoko.« Zato so tudi zgodbe, od vznesenih do pretresljivih, ki so se razvile na številnih odpravah, predvsem zgodbe o drznosti, pogumu, solidarnosti, tekmovanju in razvoju vrednot, ki zrcalijo človeštvo.

Od dvaintridesetih največjih dosežkov v velikih stenah Himalaje ob koncu drugega tisočletja jih Reinhold Messner kar osem pripisuje Slovincem. V dvajsetletni zgodovini podeljevanj zlatega cepina, smo Slovenci najvišje svetovno priznanje za najboljši plezalni dosežek dobili kar petkrat. Knjiga je zato dobrodošel vodnik po plezalskem življenju Himalaje in je dostojna zahvala vsem, ki so tudi v organizacijskem smislu utirali prve slovenske himalajske poti. Ob tem velja omeniti, da se letos končuje tudi istoimenska TV-serija o vseh 14 osemtisočakih.

Borut Peršolja

PLANINSKI VESTNIK – REVILJA ZA LJUBITELJE GORA ŽE OD LETA 1895

<http://www.planinskivestnik.com/> in <http://www.pvkazalo.si>

CEKINČKI

informacije o članskih pravicah in dolžnostih

Društvena članarina za leto 2014

A+, A in **B članarina** je namenjena odraslim, **B1** pa članom nad 65. letom. **Š članarina** je namenjena študentom do 26. leta starosti (aktivni status dokazujejo z veljavno študentsko izkaznico) in mladim, ki so brez lastnih dohodkov. **S članarina** je namenjena srednješolcem, **O** osnovnošolcem, **P** pa predšolskim otrokom.

Družinska članarina: če sta oba starša člana, imajo predšolski otroci in osnovnošolci brezplačno članarino, srednješolci in študentje pa polovično članarino. Enako velja za eno starševsko družino. Za družinske člane štejejo poleg staršev, še mladi do 26. leta, ki niso zaposleni ali so brez lastnih dohodkov.

Cena **članske izkaznice** je 1,40 €, dnevniki Ciciban planinec, Mladi planinec 1 in Mladi planinec 2 (članske izkaznice za predšolske in osnovnošolske otroke) so brezplačni. Vpisnine v društvo ni.

Vpis in plačilo članarine na prodajnem mestu **Loterije Slovenije** v Domžalah (Utrinek Vida Kleinlercher s. p., Ljubljanska cesta 72, Domžale) od ponedeljka do petka od 7. do 18. ure, ob sobotah pa od 7. do 13. ure. Izven tega časa je članarino mogoče poravnati pri **Janezu Vodlanu**, Šolska ulica 10, Rodica (724 84 47, 041 754 973) ali **Jerneju Gradu**, Dragomelj 129, Dragomelj (031 264 740).

Več informacij o članarini in komercialnih popustih si preberite na spletni strani Planinske zveze Slovenije (<http://www.pzs.si>), kjer se lahko v društvo včlanite tudi prek spleta.

Vsebina društvene članarine.

CENA v €	A+	A	B	B1	S+Š	P+O
	65	55	22	16,5	14	6
50 % popust v planinskih kočah doma in oprostitev plačila turistične takse						
popust v planinskih kočah v evropskih gorah						
nezgodno zavarovanje (invalidnost in smrt)	*	*				
zavarovanje za reševanje v evropskih gorah	*	*				
zavarovanje za odgovornost do oseb in stvari						
celoletna naročnina na Planinski vestnik						
koledar akcij PZS za leto 2014						
10 % popust v Planinski založbi						
popust pri nakupu športne opreme v nekaterih trgovinah						
drugi komercialni popusti						

* **Višje** odškodnine in **višje** zavarovalne vsote.

SREČNO V GORE

Kazalo	stran
NASLOVNICA	1
MLADE STEZICE	2
PREVISNA MELIŠČA	3
DRUŠTVENI UDJE	4-5
ČOPOZITIVI	6-7
(Z)VODNIŠTVO	8
PERJE	9
BEREMO Z NOGAMI	10
CEKINČKI	11
SREČNO V GORE	12

Napovedujemo:

datum	vsebina
januar	alpinistična šola
tretja sobota v mesecu	izlet mladinskega odseka za otroke in mladostnike
21. 2.	58. občni zbor
maj	delovne akcije na planinskih poteh
junij	športno plezalni tabor
avgust	gorniški tabor za otroke, mladostnike in mlade
31. 8.	22. tradicionalno srečanje članov in članic Planinskega društva Domžale, Domžalski dom na Mali planini ob 11. uri
oktober	17. memorial Janeza Jegliča – Johana
prvi torek v mesecu	gorniški večer, Knjižnica Domžale ob 19. uri

Naslednja številka izide v sredini leta 2014.

INFORMACIJE

sedež in naslov društva: Planinsko društvo Domžale
Kopališka cesta 4
p. p. 66
SI-1230 Domžale

uradne ure pisarna društva:

mladinski odsek: torek od 19.30 do 20.30
alpinistični odsek: četrtek od 20. do 21. ure

telefonska številka in spletna naslova:

041 754 973
<http://www.pdd.si>
info@pdd.si

GORE

informativno glasilo članic in članov
Planinskega društva Domžale

ISSN 1854-5025

šesta številka, šesti letnik

brezplačno ga prejmejo vsi člani Planinskega društva Domžale
(tisti, ki so članarino poravnali vsaj enkrat v zadnjih treh letih)

Poslanstvo društva

Planinsko društvo Domžale je društvo po meri gora.
Združujemo članice in člane, ki iščejo lepoto gora, se
zavedajo odgovornosti do njih in jim namenijo zvestobo.

Izdalo: Planinsko društvo Domžale

Besedilo: Helena Giacomelli, Aleš Kermauner,
Matej Ogorevc, Borut Peršolja, Maja Šuštar, Janko Vodlan

Fotografije: Luka Fonda, Helena Giacomelli, Aleš
Kermauner, Matej Ogorevc, Borut Peršolja, Maja Šuštar,
arhiv Planinske založbe

Urednik: Borut Peršolja

Oblikovanje in prelom: Oblikovalnica Sokler, Urška Sokler,
Zalog pod Sv. Trojico

Tisk: Tiskarna Ravnikar, Marko Ravnikar s. p., Domžale

Naklada: 1000 izvodov, november 2013

PD DOMŽALE

Informacije o društvenih akcijah
Pošljite e-pošto na info@pdd.si in vas bomo dodali na seznam prejemnikov e-obvestil o vseh društvenih akcijah.

Obiščite tudi prenovljene spletne strani
www.pdd.si